

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold, og jeg synes også, at hykleriet fik lidt tag i den gode SF-ordfører. Jeg mindes jo også den dagsorden fra marts 1990 og hr. Rahbæk Møllers indlæg dengang om nødvendigheden af at stramme ledelsesmæssigt op på de højere læreanstalter.

Jeg synes også, at hykleriet tog til i omfang, da hr. Rahbæk Møller begyndte at holde mindetale over styrelsesloven. Husk på, at det var SF, der tog initiativet til den styrelseslovsforhandling, som strakte sig over to år. Jeg medgav, at SF havde været meget positivt under forhandlingerne, Socialdemokratiet har sågar udarbejdet et fælles forslag sammen med SF og De Radikale, så derfor er jeg ked af, at SF valgte at stå udenfor.

Jeg synes, at hr. Rahbæk Møller skulle være ærlig over for offentligheden og over for Folketinget og sige, hvad det rent faktisk var, vi fremlagde i vores eget forslag. Det var jo en lang række opstramninger på de områder, hvor vi har erkendt, at styrelsesloven fra 1973 havde en positiv effekt, fordi den frigjorde nogle bundne kræfter på universiteterne. Men det medførte også nogle ledelsesmæssige skred på institutionerne, så vi var nødt til at gribe ind og stramme op, og jeg synes, at hr. Rahbæk Møller skulle være så ærlig over for sig selv og over for Folketinget, at det også blev sagt fra talerstolen her i dag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Som det fremgik af mit første indlæg, mener vi, at den nuværende styrelseslov er god i hele sit grundlag, men at der har vist sig en række skavanker. Jeg nævnte en enkelt, fordi forretningsordenen ikke gav mig tid til mere, men jeg kunne have nævnt flere, og det ved både fru Elisabeth Arnold og hr. Frank Jensen.

Når SF ikke kunne være med, ved begge de nævnte ordførere også, at det var, fordi man i urimelig grad lagde vægt på begrebet »den stærke mand«. Bare for at nævne et par eksempler: Det var vores ønske, at der skulle ske en oprydning i råd og nævn. De bliver mindre, deres placering bliver tydeligere – det er fornuftigt nok, denne ændring kan vi stort set

støtte – men hvad gør man så? Man tømmer stort set disse råd og nævn for indhold og lægger dem over til enkeltpersoner, og for konsistoriums vedkommende lader man endda disse enkeltpersoner, disse stærke ledere dominere. Og dette er uheldigt.

Der er også brug for en stramning af ledelsen, og lad mig nævne et andet eksempel: Det kan være fornuftigt, at rektor får mulighed for at gribe ind i visse tilfælde. Vi har set, at det har medført skavanker, når tingene er brudt sammen på universiteterne og ingen har kunnet gribe ind. Det kan være fornuftigt at give rektor denne bemyndigelse, hvis han efterfølgende skal gå tilbage til konsistorium og få sin handling godkendt, men det skal han ikke ifølge det foreliggende forslag. Rektor får et budget og nogle generelle retningslinier, og derefter handler han med meget, meget vide bemyndigelser. Han kan afskedige dekaner og andre valgte ledere, han kan afskedige råd og nævn uden på noget tidspunkt at skulle gå tilbage til nogen som helst. Dette er ikke et fornuftigt samspil, og det er heller ikke et samspil, som hverken hr. Frank Jensen eller fru Elisabeth Arnold ville ønske i deres egne grupper. Så megen bemyndigelse giver man simpelt hen ikke til en valgt leder.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg håber, hr. Rahbæk Møller er enig med mig i, at det er præciseret i den nuværende styrelseslov, at der ikke er tale om rådgivende organer. De kollegiale organer er kompetente organer, der kan træffe beslutninger på alle de væsentlige områder, nemlig når det vedrører økonomiske forhold eller institutionens langsigtede planlægning.

Og det er jo ikke os herinde, som det også blev slået fast fra fru Eva Møllers side, der skal sidde og lave lovgivning om, hvordan procedurerne skal være i de forhold, hvor rektor spørger sit konsistorium til råds. Der er jo ingen, der siger, at fornuften skal høre op, fordi der er vedtaget en ny lovgivning for universiteterne her i Folketinget. Det er jo tilladt en rektor undervejs at spørge sit konsistorium, om den udmøntning af økonomien, der finder sted i forhold til de langsigtede beslutninger, er i overensstemmelse med de retningslinier, som konsistorium har lagt.